

Adgangen til at indgå kombinationsaftaler foreslås tilvejebragt ved indføjelser af et nyt stykke til § 3, der handler om læretidens længde og mulighederne for at gøre fravigelser heri, jfr. ændringsforslaget i § 1, nr. 1.

Ændringsforslaget i § 1, nr. 2 er en konsekvens af nr. 1. § 30 handler om aftaler om læreforhold med personer over 18 år, for hvem en del af lovens bestemmelser, bl.a. om læretidens længde og om godkendelse af læresteder, også gælder. Ved at indføje en henvisning i § 30 til det nye stk. 4 i § 3 vil adgangen til at indgå kombinationsaftaler komme til at omfatte også denne gruppe lærlinge.

De lærekontrakter, der herefter skal indgås mellem en lærling og flere læremestre, skal i princippet svare til almindelige kontrakter med én læremester og skal følge de almindelige regler herfor.

Der kan imidlertid tænkes at opstå uklarheder med hensyn til retsforholdet mellem parterne som følge af, at lærlingelovens regulering af dette forhold forudsætter, at læreforholdet kun omfatter én læremester og én lærling.

Uden yderligere bestemmelser herom kunne dette føre til, at flere læremestre måtte hæfte solidarisk for aftalens opfyldelse. Dette ville være i strid med formålet med bestemmelsen, som netop er at skabe mulighed for, at en læremester kan indgå lærekontrakt uden at være forpligtet ud over en bestemt del af læretiden.

Forslaget indeholder derfor en bestemmelse om, at lærlingelovens almindelige regler om retsforholdet mellem parterne finder anvendelse på lærlingens retsforhold til hver enkelt læremester, således at mestrene hver især hæfter for sin del af aftalen.

I tilfælde af mangelfuld uddannelse af lærlingen vil det i henhold til § 27, stk. 1, sidste pkt., være lærlingevoldgiftsretten, der skal afgøre, hvem af læremestrene der er ansvarlig for det. Man har dog fundet det rigtigst at optage en henvisning til denne bestemmelse i det nye stk. 4.

Med støtte i en udtalelse afgivet af lærlingerådet må det herefter antages, at der typisk vil komme til at påhvile den sidste læremester et særligt ansvar for, at uddannelsen er fyldestgørende. Det må således, i det omfang det efter virksomhedens art er muligt, påhvile læremesteren i rimeligt omfang at søge afhjulpel eventuelle mangler ved uddannelsen i tidligere læreforhold – i hvert fald, hvis han ikke på et tidligere tidspunkt i det læreforhold, hvori han er part, har reageret i anledning af den mangelfulde uddannelse, f.eks. ved at rejse

spørgsmål om læretidsforlængelse efter § 3, stk. 3.

I tilfælde af, at aftalen med en enkelt af læremestrene ophæves eller bortfalder, f.eks. som følge af misligholdelse eller virksomhedens ophør, kan der opstå spørgsmål om retsvirkningerne for den eller de øvrige aftaleparter. Dette og lignende spørgsmål må løses efter almindelige forudsætningspunkter og eventuelt afgøres ved lærlingevoldgift.

Lovforslaget har været forelagt lærlingerådet, der har tilsluttet sig det med nogle bemærkninger, hvortil der er taget hensyn ved udformningen af det foreliggende lovforslag.

Gennemførelse af forslaget vil ikke i sig selv have økonomiske konsekvenser, men i forbindelse med regeringens initiativer til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden kan forslaget få en afledt økonomisk virkning, idet det åbner adgang til indgåelse af flere lærekontrakter og dermed en større tilgang af lærlinge til tekniske skoler og handelskoler. Der er i regeringens program af 23. februar 1984 regnet med et skønnet ekstra lærlingeindtag på 500 på grundlag af kombinationsaftaler, hvilket forventes at medføre merudgifter (til undervisning m.v.) på 15,5 mill. kr. på årsbasis. Finansudvalgets tilslutning til afholdelse af de afledede merudgifter vil blive søgt indhentet i sammenhæng med de øvrige poster på ungdomsprogrammet ved særskilt aktstykke.

Endvidere vil de ekstra 500 lærepladser udløse tilskud i henhold til loven om foranstaltninger vedrørende lære- og praktikpladser m.m. (lov nr. 290 af 9. juni 1982). Efter denne ydes tilskud til arbejdsgivere, der opretholder eller forøger deres samlede antal lære- og praktikpladser. Tilskudene, der for læreforhold af mere end 1½ års varighed er 30.000 kr. pr. læreplads, ydes af amtskommunerne, henholdsvis Københavns og Frederiksbergs kommuner, og udgiften hertil refunderes af statskassen med 50 pct.

Dette vil for staten betyde en udgift på 7,5 mill. kr. i forhold til en samlet udgift på 15 mill. kr. på årsbasis. Statens udgift vil kunne afholdes inden for den eksisterende bevilling på 500 mill. kr. til tilskud i henhold til ovennævnte lov.

Amtskommunernes, henholdsvis Københavns og Frederiksbergs, udgifter vil kunne afholdes af de midler, der er afsat i henhold til loven om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner.

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser.